

"הַשְּׂכִינָה לְעוֹלָם אִין הַשְּׂכִינָה
זְזָה מִפּוֹתֵל מְעַרְבִי!
(מִדְרָשׁ רַבָּה שְׁמוֹת ב, ב)

וְהַפּוֹתֵל

ב"ה, גליון ה', שנה א'
שבט תשנ"א לפ"ק

פִּילֹי (פּוֹתֵל) מְעַרְבָא גֵזְרֵי מִן שְׁמַיָא הִלָּא וְחָרַב לְעוֹלָם לְמָה שְׂשִׁכְנָה בְּמְעַרְב.
(מִדְרָשׁ רַבָּה אִיכָה א, לֵא)

ה' בהיכל קדשו ה' בשמים כסאו. בזמן שישראל עושין רצונו של מקום ה'
בהיכל קדשו, ובזמן שאין עושין רצונו של מקום ה' בשמים כסאו.

ה' בְּהִיכָל קִדְשׁוֹ

בֵּין שְׁחָרַב בֵּית

הַמִּקְדָּשׁ, וּבֵין שְׁלָא

חָרַב, "אִין הַשְּׂכִינָה

זְזָה מִתּוֹכֵי!"

א"ר אלעזר, בין שחרב בית המקדש
ובין שלא חרב אין השכינה זזה מתוכו,
שנאמר (חבקוק ג): "ה' בהיכל קדשו".

והיו עיני ולבי

שם כל הימים

אך על פי

שבשמים כסאו

שכינתו בבית

המקדש!

אף על פי שבשמים כסאו שכינתו בבית
המקדש, שנאמר (מלכים-א ט, ג): "והיו
עיני ולבי שם כל הימים".

ויעבני מהר

קדשו סלה

אף על פי שהוא הר

בקדושתו הוא עומד!

וכן הוא אומר, (תהלים ג, ה): "ויעבני
מהר קדשו סלה". אף על פי שהוא הר
בקדושתו הוא עומד.

כִּי עֵתָה תֵצֵאִי

מִמְקָרִיָּה וּשְׁכַנְתַּי בַּשָּׂדֶה

אֶף עַל פִּי שְׁחָרַבְתִּי,

שְׁכִינְתִּי עֹמֶדֶת

שָׁמָּה!

א"ר אלעזר, ראה מה כתיב, (מיכה ד, י):
"כי עתה תצאי מקריה ושכנת בשדה".
ושכנתי כתיב, שאף על פי שחרב שכינתי
עומדת שם.

הנה זה עומד

אחר כתלנו

**לעולם אין השכינה זזה
מ"כותל מערבי"!**

א"ר אחא, לעולם אין השכינה זזה
מכותל מערבי, שנאמר (שיר השירים ב, ט):
"הנה זה עומד אחר כתלנו".

א"ר ינאי, מלך בשר ודם כשהוא נכנס לטרקלין אינו
יודע מה בקיטון, והקב"ה אינו כן, אלא ה' בהיכל
קדשו ה' בשמים כסאו. צופה ומביט לכל באי עולם
ואין עין שולטת בו. (מדרש תהילים מזמור י"א)